(1963) " स्फुर स्फुरणे " (VI-तुदादिः-1389. अक. सेट्. पर.)

कुटादिः ।

' चलने ' इति न्यासे (6-1-47)। एवं क्षीरस्वाम्यपि। ' स्फर इत्येके ' इति माधवः। ' —स्फुरणे संचलने दीप्तौ च ' इति मैत्रेयः। ' स्फूर्तौ चले ' इति वोपदेवः।

स्फोरकः-रिका, स्फोरकः-रिका, पुस्फुरिषकः-षिका, पोस्फुरकः-रिका ; विस्फूः, विष्फूः, [A]विस्फुरन्, [1]विस्फारः, इत्यादिकानि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुरतिवत् (229) ज्ञेयानि। अस्य धातोः कुटादित्वात् सन्नन्ते ' रलो व्युपधात् —' (1-2-26) इति कित्त्वविकल्पो न। तेन एकमेव रूपमिति ज्ञेयम्। [2]निःष्फारः-निःस्फारः-निष्फारः-निस्फारः-विष्फारः-विस्फारः।

(1964) " स्फुर्छा विस्तृतौ " (I-भ्वादिः-213. अक. सेट्. पर.)

' —विस्मृतौ ' इति धा. का. व्याख्या (1-29)। ' स्मुर्च्छा ' इति स्वामी। सर्वाण्यपि रूपाणि मूर्छतिवत् (1288) कूजतिवच्च (239) ज्ञेयानि।

(1965) " स्फुल संचलने " (VI-तुदादिः-1390. अक. सेट्. पर.)

कुटादिः ।

'—संचये च ' इति जैनशाकटायनौ। '—स्फुरणे संचये च ' इति काशकृत्स्नकातन्त्रहेमचन्द्रादयः। स्फुलिङ्गः=अग्निकणः। [B]विस्फुलन्-विष्फुलन्न्ती, इत्यत्र ' स्फुरतिस्फुलत्योः— ' (8-3-76) इति वा षत्वम्। तेन रूपद्वयम्। [3]स्फालः, [4]निःष्फालः-निःस्फालः-निष्फालः-निस्फालः-विष्फालः-विस्फालः।

(1966) " टु ओ स्फूर्जा वज्रनिर्घोषे "

(I-भ्वादिः-235. अक. सेट् पर.)

---

1. घञि 'स्फुरतिस्फुलत्योर्घञि' (6-1-47) इत्यात्वमत्रेति ज्ञेयम्।
2. ' स्फुरतिस्फुलत्योर्निर्निविभ्यः ' (8-3-76) इति षत्वं विकल्पेन भवति। तेन प्रत्येकं रूपद्वयम्।
3. ' स्फुरतिस्फुलत्योर्घञि' (6-1-47) इति घञि आत्वम्।
4. ' स्फुरतिस्फुलत्योर्निर्निविभ्यः ' (8-3-76) इति षत्वविकल्पः। तेन प्रत्येकं रूपद्वयम्।

A. ' अबध्नादपरिस्कन्दं ब्रह्मपाशेन विस्फुरन् ॥' भ. का. 9-75.

B. ' धाम स्वं स्फुरितो जगाम धनुषः पार्श्वं क्षणादस्फुलन् ॥' धा. का. 2-81